



## Θαλής ο Μιλήσιος

### Summary :

Ο Θαλής ήταν ο πρώτος από τους Ίωνες φυσικούς φιλοσόφους και θεωρείται μια από τις πλέον εξέχουσες και πρωτοπόρες μορφές της αρχαίας ελληνικής σκέψης.

### Other Names

### Date and Place of Birth

περ. 625 π.Χ. - Μίλητος

### Date and Place of Death

περ. 546 π.Χ. - Μίλητος

### Main Role

Φιλόσοφος

## 1. Εισαγωγικά στοιχεία

Φυσικός φιλόσοφος από τη [Μίλητο](#), γιος του Εξαμύα και της Κλεοβουλίνης. Ο Διογένης Λαέρτιος σημειώνει πως οι περισσότεροι τον θεωρούσαν Μιλήσιο, αλλά από τον [Ηρόδοτο](#) και αρκετούς αρχαίους συγγραφείς εθεωρείτο φοινικικής καταγωγής. Το όνομα της μητέρας του είναι ελληνικό, του πατέρα του ωστόσο καρικό.<sup>1</sup> Λίγα γνωρίζουμε γι' αυτόν. Γεννήθηκε στα μέσα της δεκαετίας του 620 π.Χ. και πέθανε περίπου το 546 π.Χ., ενώ παρακολουθούσε κάποιον αθλητικό αγώνα, νικημένος από τη δίψα, τον καύσωνα και την αδυναμία των γηρατειών.<sup>2</sup> Η ακμή του τοποθετείται το 585 π.Χ.

Η Αρχαιότητα του απέδιδε μια εντυπωσιακή σειρά ενδιαφερόντων κι ανακαλύψεων, από τα μαθηματικά, τη γεωμετρία και τη μηχανική μέχρι την αστρονομία, την κοσμολογία και τη φυσική φιλοσοφία. Φέρεται επίσης να ασχολήθηκε με την πολιτική, ακόμη και με το εμπόριο.<sup>3</sup> Ο [Σιμπλίκιος](#) του απέδιδε μια Ναυτική αστρολογία, άλλοι τα έργα Περί τροπής και Περί ισημερίας. Κατά το Λόβωνα τον Αργείο και τον Πλούταρχο το έργο του Θαλή ήταν έμμετρο. Ενδεχομένως να μην έγραψε πλήρη κείμενα, αλλά να κατέγραφε τις σκέψεις και τις υποθέσεις του υπό μορφή σημειώσεων.<sup>4</sup>

## 2. Δράση – διδασκαλία

Οι πηγές για το βίο και τη διδασκαλία του μπορούν να χωριστούν σε δύο ομάδες. Στις πρώτες, πριν από το 320 π.Χ., ο Θαλής εκπροσωπεί μια μάλλον πρακτική σοφία. Είναι ο σοφός γεωμέτρης και αστρονόμος, που δίνει απαντήσεις στις ανθρώπινες ανάγκες, έστω και διακωμωδούμενος. Σε αυτές τις πηγές, που θεωρούνται πιο αξιόπιστες, συχνά οι σχετικές πληροφορίες εισάγονται με τα ρήματα «λέγεται», «ισχυρίζονται» και άλλα, που δείχνουν έλλειψη γραπτών του ίδιου του Θαλή. Στις δεύτερες, μετά το 320 π.Χ., ο Θαλής παρουσιάζεται ως πρωτοπόρος της ελληνικής επιστημονικής σκέψης, θεμέλιος λίθος των μαθηματικών, πρόδρομος του ορθολογισμού, που ταξιδεύει σε μακρινούς τόπους (Αίγυπτος, Βαβυλώνα) και μεταφέρει τη σοφία τους.

Οι πηγές αυτές επί το πλείστον εντάσσονται στη [δοξογραφική](#) παράδοση σχετικά με την αρχαία ελληνική φιλοσοφία.<sup>5</sup> Η παράδοση αυτή ξεκίνησε από την προσπάθεια του Αριστοτέλη (που συνεχίστηκε από το Θεόφραστο) να εγγράψει την προγενέστερή του φιλοσοφική σκέψη σε μια εξελικτική πορεία. Είναι δε ιδιαίτερα αναχρονιστική και συχνά παρερμηνεύει τη σκέψη φιλοσόφων όπως οι Ίωνες φυσικοί φιλόσοφοι. Ο Αριστοτέλης ανέδειξε το Θαλή ως τον πρώτο φυσικό φιλόσοφο και θεμελιωτή των αναζητήσεών τους, και του απέδωσε μια [μονιστική και υλιστική](#) θεωρία περί φύσεως, την οποία μετεξέλιξαν οι επόμενοι φυσικοί φιλόσοφοι.<sup>6</sup>



## Θαλής ο Μιλήσιος

Σύμφωνα με τον Αριστοτέλη, ο Θαλής αναζήτησε πρώτος μια και μόνη υλική αρχή κάθε ύπαρξης, την οποία εντόπισε στο νερό. Ο φυσικός κόσμος που μας περιβάλλει φέρεται να προκύπτει εξελικτικά από μια αρχέγονη κατάσταση στην οποία υπήρχε μόνο νερό. Τούτο μοιάζει εύλογο για τον πολίτη μιας ναυτικής πόλης. Επιπλέον, ο Θαλής είχε μπροστά του τόσο εμπειρικές παρατηρήσεις (π.χ. το νερό ως πηγή ζωής, τη μετατροπή του νερού σε ατμό) όσο και μυθολογικό υλικό στο οποίο το νερό είχε ιδιαίτερη σημασία, ακόμη και κοσμογονική δύναμη (Τηθύς, Ωκεανός, Στύξ).<sup>7</sup> Ήθελε μάλιστα τη γη να επιπλέει στο νερό, σαν ξύλο ή σαν καράβι, άποψη προς την οποία ο Αριστοτέλης εξέφρασε τη διαφωνία του.<sup>8</sup>

Στην κοσμολογία του και τη φυσική φιλοσοφία του γενικότερα, ο Θαλής εθεωρείτο ότι μελέτησε τους ετήσιους ανέμους στην Αίγυπτο και την επίδρασή τους στις πλημμύρες του Νείλου, τη σύσταση των άστρων (από γη και πυρακτωμένα) και του ήλιου (από γη), την κίνηση των άστρων, τις φάσεις της σελήνης, τα αίτια των σεισμών (τα οποία συνέδεσε με το ότι η γη επιπλέει στη θάλασσα) και τους κεραυνούς.<sup>9</sup> Ο Διογένης Λαέρτιος αναφέρει ότι ο Θαλής ανακάλυψε τις εποχές του έτους και το διαίρεσε σε 365 ημέρες, κάτι που μοιάζει εύλογο δεδομένου του υπολογισμού των ισημεριών, που επίσης του αποδίδεται.<sup>10</sup> Φέρεται επίσης να υπολόγισε την τροχιά και τη διάμετρο του ήλιου και της σελήνης και μια σειρά γεωμετρικών θεωρημάτων, αρκετά από τα οποία όμως ήταν στην πραγματικότητα άλλων, για παράδειγμα του Πυθαγόρα.<sup>11</sup> Συχνά του αποδόθηκαν ψευδείς και αναχρονιστικές θεωρίες, όπως ότι ο κόσμος είναι ενιαίος και σφαιρικός, ότι η ουράνια σφαίρα διαιρείται σε πέντε ζώνες κι ότι η σελήνη παίρνει το φως της από ήλιο.<sup>12</sup>

Ωστόσο, ο διασημότερος υπολογισμός του είναι η πρώτη πρόβλεψη έκλειψης ηλίου, αυτής στις 22 Μαΐου του 585 π.Χ., η οποία διέκοψε τη μάχη μεταξύ Μήδων (υπό τον Κυαξάρη) και Λυδών (υπό τον Αλυάτη), γεγονός που του προσέδωσε μεγάλη φήμη.<sup>13</sup> Εξίσου διάσημος στην αρχαιότητα ήταν ο υπολογισμός του ύψους των πυραμίδων, μετρώντας τη σκιά τους την ώρα που η σκιά του ανθρώπινου σώματος ισούται με το ύψος του.<sup>14</sup> Οι γεωμετρικές γνώσεις και ανακαλύψεις που του αποδίδονται συνδέονται και εν μέρει προϋποθέτουν τα ταξίδια του σε Αίγυπτο και Βαβυλώνα, που μαρτυρούν κάποιες αρχαίες πηγές.<sup>15</sup>

Στη θεολογία και στην ψυχολογία του ο Θαλής φέρεται, από τον Αριστοτέλη και τους δοξογράφους, να ισχυριζόταν ότι ο κόσμος είναι γεμάτος θεούς και πως η ψυχή συνδέεται με την κίνηση.<sup>16</sup> Θεωρούσε τις ψυχές αθάνατες και, συνεχίζοντας τη σύνδεση κίνησης και ψυχής, απέδιδε ψυχή ακόμη και στα άψυχα, επηρεασμένος από τις μαγνητικές ικανότητες που εμφανίζουν ο φυσικός μαγνήτης και το ήλεκτρο.<sup>17</sup> Σημαντικός όμως είναι και ο πολιτικός ρόλος που φέρεται να έπαιξε, κάτι που δεν ήταν άσχετο με την εικόνα του προσωκρατικού φιλοσόφου (π.χ., [Αναξίμανδρος](#), Εμπεδοκλής, Σόλων). Ο Θαλής αποδεικνύεται πολιτικά προνοητικός και σώφρων. Σύμφωνα με το Διογένη Λαέρτιο έσωσε τη Μίλητο με τη συμβουλή του να απορρίψουν την πρεσβεία του [Κροίσου](#) για συμμαχία στον πόλεμό του ενάντια στους Πέρσες. Ο Ηρόδοτος τον παρουσιάζει να συμβουλεύει τους Ίωνες να συνασπιστούν μπροστά στην περσική απειλή και να ιδρύσουν ένα και κοινό βουλευτήριο στην [Τέω](#).<sup>18</sup> Ο ίδιος αναφέρει τη βοήθεια που προσέφερε ο Θαλής στον Κροίσο, παρά την αντίθεσή του στη συμμαχία της Μιλήτου με αυτόν, ώστε να διαβεί τον ποταμό Άλυ (φυσικό όριο μεταξύ Μήδων και Λυδών). Ο Θαλής έσκαψε ένα ημικυκλικό κανάλι ώστε να μοιράσει τη ροή του ποταμού σε δυο μεριές, αποδυναμώνοντας την ορμή του και διευκολύνοντας τη διάβασή του.<sup>19</sup>

Ο Αριστοτέλης αφηγείται πως ο Θαλής εκμεταλλεύτηκε τη σοφία του. Λέει πως ενοχλημένος από τα σχόλια για τη φτώχεια του, παρατήρησε τα άστρα και προέβλεψε ορθά πως η σοδειά της ελιάς θα ήταν πολύ πλούσια. Με τα λίγα χρήματα που είχε, κατάφερε να προμισθώσει από το χειμώνα όλα τα ελαιουργεία της Μιλήτου και της [Χίου](#). Την εποχή της σοδειάς, λόγω της τεράστιας ζήτησης και του μονοπωλίου που είχε επιτύχει, τα υπενοίκιασε στο πολλαπλάσιο αποκομίζοντας ένα πολύ σημαντικό κέρδος. Η ιστορία αυτή μάλλον είναι πλαστή και έχει ως στόχο να αναδείξει την ανωτερότητα του φιλοσόφου έναντι οποιουδήποτε πολίτη. Ο φιλόσοφος είναι ικανός να παρατηρήσει και να εξηγήσει και την παραμικρή ακόμη πτυχή του καθημερινού κοινωνικού βίου, είναι σε θέση να πλουτίσει όποτε το επιθυμεί, αλλά τελικά επιλέγει να αφοσιωθεί στον ανώτερο θεωρητικό βίο και στις έρευνές του.<sup>20</sup>

Στον αντίποδα του πρακτικού φιλοσόφου, που ασχολείται με τα εγκόσμια στο όνομα του συλλογικού συμφέροντος και εάν



## Θαλής ο Μιλήσιος

θέλει και για το ίδιο συμφέρον, ο Πλάτωνας δίνει μια κωμική υπερβολή του θεωρητικού βίου. Κατά τη νυκτερινή του βόλτα και παρατήρηση των άστρων ο αφηρημένος και αφοσιωμένος στις έρευνές του Θαλής δε βλέπει το πηγάδι που χάσκει μπροστά στα πόδια του. Πέφτει μέσα και δέχεται τα σκωπτικά σχόλια μιας δούλης από τη Θράκη.<sup>21</sup>

### 3. Αποτίμηση της προσωπικότητας – κρίσεις

Αναμφίβολα η προσωπικότητα και το έργο του Θαλή εντυπωσίασαν τους συγχρόνους του αλλά και τους μεταγενέστερους Έλληνες, με αποτέλεσμα να τον εντάξουν στον κατάλογο των Επτά Σοφών της Αρχαιότητας, από την πρώτη μαρτυρία του οποίου και μετά, παρά τις κατά καιρούς και συγγραφέα αλλαγές του, δεν απουσίασε ποτέ.<sup>22</sup> Τούτο αντανακλά όμως και το κοινωνικό έρεισμά του, συνέπεια του πρακτικού χαρακτήρα της σκέψης του και της απήχησης της φιλοσοφίας του.

Είναι δύσκολο να δεχθούμε τη θεμελιώδη και ηγεμονική θέση που του απέδιδε ο Αριστοτέλης στην προσωκρατική σκέψη. Είναι δύσκολο επίσης να συμφωνήσουμε με τη θέση της κύριας σύγχρονης μονογραφίας για το Θαλή που τον θέλει τον πρώτο επιστήμονα και φιλόσοφο στο δυτικό κόσμο.<sup>23</sup> Ωστόσο, βάσει των υπαρχουσών πηγών, ήταν σίγουρα ο πρώτος που προσπάθησε να εξηγήσει τα φυσικά φαινόμενα με επιστημονικό τρόπο (στον οποίο περιλαμβάνονται η παρατήρηση και η απόδειξη), εστιάζοντας σε μια υλική αρχή και εγκαταλείποντας τις κυρίαρχες ως τότε θεολογικές ερμηνείες.

---

1. Διογ. Λ. 1.23 (=A1 DK). Φοίνικας: Ηρ. 1.140, Δούρις (FGrHist. 76F74 II 155 Jacoby), Δημόκριτος (B115a DK) και Λέανδρος ο Μιλήσιος (FGrHist 492F17 Jacoby). Για τα ονόματα των γονιών του βλέπε Guthrie, W.K.C., *A History of Greek Philosophy. Vol. I: The Earlier Presocratics and the Pythagoreans* (Cambridge 1962), σελ. 50.

2. Απόσπ. A1 DK (= Διογ. Λ. 1.38-39) και A2 DK. Ο τρόπος θανάτου του Θαλή ενδέχεται να είναι μια ειρωνική ανεκδοτολογική αναφορά στην θεωρία του για το νερό ως «αρχή» του κόσμου.

3. Algra, K., "The beginnings of cosmology", στο Long, A.A. (επιμ.), *The Cambridge Companion to Early Greek Philosophy* (Cambridge 1999), σελ. 49.

4. Ο Grady, P.F., *Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy* (Ashgate 2002), σελ. 8-14. Κατά το Λόβωνα (Διογ. Λ. 1.34), το σύνολο του έργου του Θαλή ανερχόταν σε 200 στίχους. Για τη μαρτυρία του Πλούταρχου: *Περί πυθ. χρ.* 402e. *Ναυτική αστρολογία*: B1-2 DK. Κατά το λεξικό ΣΟΥΔΑ (στο λήμμα Θαλής) έγραψε *Περί ισημερίας* σε στίχους (A2 DK). Ο Γαληνός του αποδίδει το έργο *Περί αρχών* (B3 DK). Για τη ζωή και το έργο του Θαλή βλ. κυρίως Gemelli Marciano, M.L. (επιμ.), *Die Vorsokratiker. Vol. I* (Dusseldorf 2007), σελ. 20-27· Moscarelli, E., *I quattro grandi Milesi. Talete, Anassimandro, Anassimene, Ecateo* (Napoli 2005), σελ. 49-60· RE suppl. 10 (1965), στήλες 930-947, βλ. λ. "Thales" (C.J. Classen).

5. Πρώτη ομάδα πηγών: Ηρ. 1.74-75, 1.170, Αριστφ., *Νεφ.* 177-180, *Ορν.* 1004-1009, Πλάτ., *Θεαίτ.* 174a και *Πολ.* 600a, Αριστλ. *Πολιτ.* 1259a6 κ.ε., *Μεταφ.* 983b6 κ.ε., *Περί ον.* 294a28 κ.ε.· Dicks, D.R., "Thales", CQ 9 (1959), σελ. 297, 301 κ.ε.

6. Αριστλ., *Μεταφ.* 983b17-984a3· Algra, K., "The beginnings of cosmology", στο Long, A.A. (επιμ.), *The Cambridge Companion to Early Greek Philosophy* (Cambridge 1999), σελ. 50 κ.ε.· Mansfeld, J., "Aristotle and Others on Thales, or the Beginnings of Natural Philosophy", *Mnemosyne* 38 (1985), σελ. 109-129· Τέζας, Χ.Α., *Ο Θαλής ο Μιλήσιος και οι αρχές των επιστημών (Δωδώνη παράρτημα αρ. 44, Ιωάννινα 1990)*, σελ. 34-57· Cherniss, H., *Aristotle's Criticism of Presocratic Philosophy* (New York 1971), σελ. 347-404· Roller, D.W., "Thales of Miletus: philosopher or businessman?", *LCM* 3 (1978), σελ. 249.

7. Για το νερό ως αρχή στο Θαλή και για το μυθολογικό υπόβαθρο βλέπε αποσπ. A1 και A12. Βλέπε επίσης Guthrie, W.K.C., *A History of Greek Philosophy. Vol. I: The Earlier Presocratics and the Pythagoreans* (Cambridge 1962), σελ. 54-72· Ο Grady, P.F., *Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy* (Ashgate 2002), σελ. 29-70. Εξαιρετικά πλήρη βιβλιογραφία δίνει ο Mansfeld, J., "Aristotle and Others on Thales, or the Beginnings of Natural Philosophy", *Mnemosyne* 38 (1985), σελ. 109-110, σημ.1. Ενάντια στο



## Θαλής ο Μιλήσιος

μυθολογικό υπόβαθρο ως αφετηρία και υπέρ μιας καθαρά επιστημονικής προσέγγισης από το Θαλή: O' Grady, P.F., *Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy* (Ashgate 2002), σελ. 71-86.

8. Αποσπ. A12 (Αριστλ., *Μεταφ.* 983b21), 14 (Αριστλ., *Περί ουρ.* 294a28-294b6), 14a, 15a DK.
9. Αποσπ. A15-16, 17a-b, 19 DK· O' Grady, P.F., *Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy* (Ashgate 2002), σελ. 87-107.
10. Αποσπ. A1 (=Διογ. Λ. 1.24 και 1.27), A19 DK. Βλ. και Τέζας, Χ.Α., *Ο Θαλής ο Μιλήσιος και οι αρχές των επιστημών* (Δωδώνη παράρτημα αρ. 44, Ιωάννινα 1990), σελ. 158-160.
11. Αποσπ. A1 (=Διογ. Λ. 1.24), 19-20 DK. Βλ. O' Grady, P.F., *Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy* (Ashgate 2002), σελ.191-221 και Τέζας, Χ.Α., *Ο Θαλής ο Μιλήσιος και οι αρχές των επιστημών* (Δωδώνη παράρτημα αρ. 44, Ιωάννινα 1990), σελ. 61-84, 162-163.
12. Αποσπ. 13, 13c, 13d, 17b DK. Για το σχήμα της γης βλ. O' Grady, P.F., *Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy* (Ashgate 2002), σελ. 87-107.
13. Αποσπ. A5 (= Ηρ. 1.74), A17-17a DK· Τέζας, Χ.Α., *Ο Θαλής ο Μιλήσιος και οι αρχές των επιστημών* (Δωδώνη παράρτημα αρ. 44, Ιωάννινα 1990), σελ. 107 κ.ε.· Κατά το Mooshammer, A.A., "Thales' Eclipse", *TAPA* 111 (1981), σελ. 145-155, η έκλειψη αυτή έλαβε χώρα στις 28/05 του 585 π.Χ.
14. Αποσπ. A1 (=Διογ. Λ. 1.28), 21 DK· Goulet, R., "Thales et l' ombre des pyramides", στο Alganza-Roldan, M. – Camacho-Rojo, J.M. et al. (επιμ.), *ΕΠΙΕΙΚΕΙΑ. Studia Graeca in Memoriam Jesus Lens Tuero* (Granada 2000).
15. Αποσπ. A1 (=Διογ. Λ. 1.24), A11-11d DK. Βλ. επίσης Διογ. Λ. 1.43-44 και O' Grady, P.F., *Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy* (Ashgate 2002), σελ.253-261.
16. Αποσπ. A22-23 DK.
17. Απόσπ. A1 DK (= Διογ. Λ. 1.24).
18. Αποσπ. A1 (= Διογ. Λ. 1.23, 25, 29), 4 (=Ηρ. 1.170) DK.
19. Αποσπ. A1 (=Διογ. Λ. 1.38) και 6 DK (= Ηρόδ. 1.75). Σωστά ο Ηρόδοτος αμφισβητεί αυτήν την παράδοση και αντιπροτείνει πως ο στρατός πέρασε από τις γέφυρες που υπήρχαν ήδη από τότε. Βλ. O' Grady, P.F., *Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy* (Ashgate 2002), σελ.178-190.
20. Απόσπ. 10 DK (= Αριστλ., *Πολιτ.* 1259α6 κ.ε)· Roller, D.W., "Thales of Miletos: philosopher or businessman?", *LCM* 3 (1978), σελ. 249-253. Την ιστορία δέχεται κι αναπαράγει ο Πλούταρχος (*Σόλων* 2.4 = A11a DK).
21. Απόσπ. 9 DK (=Πλάτ., *Θεαίτ.* 174a). Επίσης 1A DK (= Διογ. Λ. 1.34). Πρόκειται για μια έκτοτε συχνή ιστορία για τους φιλοσόφους, λ.χ. στο Διογ. Λ. 2.4-5 και στον υπ' αριθμόν 40 αισώπειο μύθο στην έκδοση του B.E. Perry.
22. Πλάτ., *Πρωτ.* 342e-343a. Βλ. A1 DK (= Διογ. Λ. 1.22) και O' Grady, P.F., *Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy* (Ashgate 2002), σελ.268-280. Ο Θαλής είναι ο μόνος Ίωνας φυσικός φιλόσοφος στον οποίο αναφέρεται ο Ηρόδοτος.
23. O' Grady, P.F., *Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy* (Ashgate 2002).



## Θαλής ο Μιλήσιος

### Bibliography :

	<b>Classen C.J.</b> , "Thales", <i>RE 10</i> , Stuttgart 1965, 930-947
	<b>Diels H., Kranz W.</b> , <i>Οι Προσωκρατικοί. Οι μαρτυρίες και τα αποσπάσματα, τόμ. 1-3</i> , Κύρκος, Β. – Γεωργοβασίλης, Δ. (μτφρ.), Αθήνα 2005
	<b>M.L. Gemelli-Marciano (ed.)</b> , <i>Die Vorsokratiker. Vol. I</i> , Düsseldorf 2007
	<b>Roller D.W.</b> , "Thales of Miletos: philosopher or businessman?", <i>LCM</i> , 3, 1978, 249-253
	<b>Mooshammer A.A.</b> , "Thales' Eclipse", <i>TAPhA</i> , 111, 1981, 145-155
	<b>Mansfeld J.</b> , "Aristotle and Others on Thales, or the Beginnings of Natural Philosophy", <i>Mnemosyne</i> , 38, 1985, 109-129
	<b>Moscarelli E.</b> , <i>I quattro grandi Milesi. Talete, Anassimandro, Anassimene, Ecateo.</i> , Napoli 2005
	<b>Dicks D.R.</b> , "Thales", <i>CQ</i> , 9, 1959, 294-309
	<b>Guthrie W.K.C.</b> , <i>A History of Greek Philosophy. Vol. I: The Earlier Presocratics and the Pythagoreans.</i> , Cambridge 1962
	<b>O' Grady P.F.</b> , <i>Thales of Miletus. The Beginnings of Western Science and Philosophy.</i> , Aldershot and Burlington, Ashgate 2002
	<b>Algra K.</b> , "The beginnings of cosmology", Long, A.A. (ed.), <i>The Cambridge Companion to Early Greek Philosophy</i> , Cambridge 1999, 45-65
	<b>Τέζας Χ.</b> , <i>Ο Θαλής ο Μιλήσιος και οι αρχές των επιστημών. Η οδός προς τη φιλοσοφία.</i> , 44, Ιωάννινα 1990, Δωδώνη
	<b>Goulet R.</b> , "Thalès et l'ombre des pyramides", Alganza-Roldán, M. – Camacho-Rojo, J.M. et al. (eds), <i>ΕΠΙΕΙΚΕΙΑ. Studia Graeca in Memoriam Jesús Lens Tuero</i> , Granada 2000, 199-212

### Webliography :

	Thales of Miletus <a href="http://phoenicia.org/thales.html">http://phoenicia.org/thales.html</a>
	Thales of Miletus (620 BCE-546 BCE) <a href="http://www.iep.utm.edu/t/thales.htm">http://www.iep.utm.edu/t/thales.htm</a>

### Glossary :

	<b>δοξογραφία</b> Αρχαίο γραμματειακό είδος στο οποίο ιστορικοί της φιλοσοφίας και φιλόσοφοι συνοψίζουν απόψεις και διδασκαλίες («δόξαι») πρωιμότερων φιλοσόφων, τα έργα των οποίων είχαν χαθεί ή ήταν δυσεύρετα. Ο όρος αποτελεί νεολογισμό του μεγάλου Γερμανού κλασικού φιλόλογου Hermann Diels.
	<b>υλιστικός μονισμός, ο</b> Φιλοσοφική θεωρία σύμφωνα με την οποία αρχή της ύπαρξης, πηγή της πραγματικότητας, είναι μία μόνο υλική ουσία.